

DELK

Underveis

Sankthansstevne,
BARNELEIR
& ungdomsleir

God sommer!

**PORTRETT AV
EMILIE MINNESJORD:**

PROSESSER,
TREDREING
OG SKJULTE
SKATTER

Eventyrlige turer til Madagaskar

Innhold

6

Volentørtur til Madagaskar

16

Johannes – som peker på Jesus

28

Dette skjer i sommer!

- 3 Leder
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 10 Tilsynsmannens perspektiv
- 12 Nytt fra menighetene
- 14 Kunst og bibeltekster
- 16 Kjærlighetens vei – en vei å gå?
- 18 Gudstjenestelisten
- 23 Diakonispalten
- 24 Les for barna
- 26 Misjonssidene / Menighetstur
- 30 Skolesiden / Ryenberget skole
- 32 Adresseliste
- 33 Min sang
- 34 Slekters gang / Kort fra styret
- 35 Program Sankthansstevnet
- 36 Gave til Underveis / Sankthansstevnet

20

Portrett:
Emilie Minnesjord

De som sitter ved siden av deg

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

Menneker er i bunn og grunn ganske så egosentriske skapninger. Vi ser helst våre egne ønsker og behov før andres, for eksempel. Det er ikke det at det er galt i alle sammenhenger. Når du reiser med fly, får du beskjed om å ta på din egen oksygenmaske før du hjelper naboen dersom ulykken er ute. Selvutslettelse er ikke en god løsning for noen.

Problemet oppstår når vi blir for opptatt av oss selv og egen fordragelighet til at vi tar oss tid til å se de andre. Men selv om man skulle klare å se andre før seg selv, er det fremdeles lett å se de nærmeste først. Og man er like langt. De fleste av oss synes det er mest behagelig å prate med noen du kjenner godt fra før. Og særlig de du liker godt fra før.

Man kan velge venner. Det er en god ting. Men man kan ikke velge familie. Kanskje er det en god ting, det også? Det trener oss til å tåle at andre tenker, føler og opplever livet annerledes enn oss selv. Det lærer meg at jeg ikke kan forvente at andre fullt og helt kan forstå hvordan jeg har det. Å vokse opp er å lære å akseptere forskjellighet.

Vi kan velge hvilken kirke vi vil gå i. Men vi kan ikke velge hvem som går der sammen med oss. C.S. Lewis reflekterer klokt og morsomt rundt dette i boken Djevelen dypper pennen. Her forsøker en ung djevel å friste en ny-kristen mann til å være mer opptatt av de irriterende andre som er i kirkebenken sammen med ham, enn av budskapet han hører. Det er lett å bli distraheret av litt sur sang, knirkende sko, dobbelthaker eller rare klær og meninger. Bygdedyret kan få stor plass selv i en kirke.

En menighet er én grein med mange kvister og skudd på det store Kristus-treet som er kirken. Alle kvistene og knoppene er like verdi-fulle alle sammen. Forskjellige, men ført sammen under samme Herre. Det burde ikke være plass til hverken egoisme eller bygdedyr. Kanskje vi kan tenke litt på hvilke skudd og blader vi ikke har snakket så mye med i det siste? Kanskje oppdager du blomstring og duft du ikke visste var der?

DELK

**I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!**

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

42. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet et trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer i dette bladet

Reidar Hvalvik

Torunn Hvale Melbø

Erling Ranrud

Trykkeri

Aksell

Forsidefoto

Egil Helland

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Sommerlesing

Underveis er et levende magasin. Vi er, som navnet vårt sier, stadig underveis. Av og til får vi spørsmålet om bladet skal fortsette på papir som nå, eller om det skal flyttes over på en digital plattform. Det er viktige spørsmål. En digital versjon er både mer miljøvennlig og mye rimeligere å produsere. Allikevel ønsker vi å holde fast på det fysiske bladet. Vi tror at bladet skaper bedre miljø på andre måter. Gavene mange av dere gir, er også en veldig stor oppmuntring, og en god hjelp til å fortsette med utgivelsene.

Nytt på nett

Det skjer mer i DELK enn vi får plass til i bladet. Husk å se på delk.no i ny og ne. Der kan du blant annet lese om styreleder Odd Gjerpe som nylig ble takket av etter hele 17 år som eldste i Bjerkely menighet. En stor takk til ham og alle andre frivillige som bidrar med mye ulikt for oss alle.

Lese eller lytte?

Som du kan lese i annonsen under, har KABB – Kristent arbeid blant blinde og svaksynte, tilbudt å lese inn Underveis til deres lydbibliotek. Det tilbudet var vanskelig å si nei til. Vi håper at ende flere kan få glede av Underveis gjennom KABB sitt arbeid og setter stor pris på kontakten med dem. Sett deg gjerne inn i arbeidet deres på hjemmesidene deres. Vi vet aldri når noen av oss kan få bruk for deres ekspertise.

Sommertid er lesetid

Det nærmer seg sommerferie for mange. Ta gjerne med deg Underveis på hytta eller på familietur. Kanskje noen du kjenner har glede av innholdet? Og husk at om du glemmer bladet hjemme, finnes det massevis av annet godt lesestoff der ute! Ta en tur innom bok-standen på Sankthansstevnet, for eksempel. Der finner du noen gode tips. Og oppsøk gode bokandlere på reise i inn- og utland. Plutselig finner du en leseskatt du kan dele med noen.

Lytt til Underveis

Tilbudet fra KABB er for alle som ikke kan lese selv på grunn av synstap eller andre leseutfordringer.

Kontakt KABB for å få Underveis som lydutgave:

Tlf. 69 81 69 81 / kabb@kabb.no

Nettside: www.kabb.no

**Kristent Arbeid
Blant Blinde
og svaksynte**

ANDAKT

Jesus og Maria

TEKST / TAGE EMIL DJØSELAND, PREST I DELK DALANE OG JÆREN

Jesus og Maria frå Betania hadde eit spesielt forhold. Ho var syster til Marta og Lasarus, og ho hadde opplevd store ting saman med Jesus. Broren var reist frå dei døde, ho hadde høyrte om mange andre teikn og under. Maria ville vera der Jesus var. I Lukas 10,39 står det: «... og Maria sette seg ved Herrens føter og lydde på orda hans.» Jesus kommuniserer gjennom heile sine handlingar ein sterk bodskap til læresveinane sine. Han vil leva med dei.

Før Jesus skulle døy, salva Maria han med dyr salve. I Johannes 12,1–11 les me om dette. Her kjem ho og smør han med salve verdt umåteleg mykje, provoserande mykje. Læresveinane, med Judas i spissen, kava seg opp og sette foten ned. Maria, derimot, uttrykte sitt indre liv til Kristus i eit mannstungt kveldsmåltid, sette seg ved Jesus og salva føtene hans. Ho salva han med det mest dyrebare ein kunne få tak i. Og ikkje nok med det. Ho turka føtene hans med håret sitt. Ho ville være så nær som mogleg Jesus som kunne gjeve sjølve livet i gåve. Samstundes som ho kjente på sorg over døden som venta meistaren hennar. Hans gåve ville kosta han alt.

No er det snart sommar og ferietid for mange. Ei tid der det for mange endrar seg med andre rytmar og rammer. Ei tid somme synest er kjekk, andre krevjande. Men oppe i alt dette skal du få gjera som Maria, få tru at Kristus kjem til deg gjennom ordet. Han er nær. Han vil møte deg der, i bønna og stilla. Kanskje sommaren, skjult, kan bli ei rik tid?

Med ynskje om ei velsigna sommar i Kristus!

Adobe stock / by Tommaso Maria Sciacca (1734–1795)

**” Ho kjem og smør
han med salve verdt
umåteleg mykje,
provoserande mykje.**

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

♦ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

♦ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

• De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
• Den augsburgske konfesjon
• Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

♦ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

REPORTASJEN

Eventyr på Madagaskar

Tre måneder i fjor høst tok vi, Katrine og Egil, farvel med familien, jobbene og menigheten vår hjemme i Norge og satte kursen mot Madagaskar. Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes hadde overtalt oss til volontørtjeneste for NMS i disse månedene – og det ble et aldri så lite eventyr for vår del. Kanskje kan det bli det for flere enn oss?

TEKST / KATRINE OG EGIL HELLAND FOTO / PRIVAT

” **Kontrastene til vårt liv i Norge kunne knapt vært større.**

Hva er volontørtjeneste?

Om du ikke er helt inne i begrepsapparatet, så fortvil ikke! Volontørtjeneste er rett og slett å gi tiden sin til ubetalt arbeid for en periode, gjerne knyttet til kompetanse og/eller interesser man selv har, kombinert med de behovene som finnes. Noen er lærere, noen sosialarbeidere, noen koordinatører. Hvor lenge man kan og vil er det store forskjeller på, fra noen måneder til år. Noen gjør det i ung alder, andre som en del av pensjonisttilværelsen. Her er det muligheter for alle.

Så la oss høre litt først fra Katrine hva hun har brukt tiden til.

Veiledning for sykepleierstudenter

– Det daglige oppdraget mitt har vært knyttet til student-exchange-programmet som drives på Lovasoa i Antsirabe. Jeg er utdannet sykepleier og fikk derfor oppdraget med oppfølging og veiledning av norske sykepleierstudenter som var på en 3-måneders utveksling i sitt tredje studieår.

Ikke som i Norge

– Praksisfokus og læremål varierte etter som hvilke universitet studentene kom fra i Norge – som ledelse, hjemmesykepleie eller psykiatri. Fellesnevneren var at en praksis på Madagaskar ikke på noen måte kunne sammenliknes med en tilsvarende praksisperiode i Norge. Det ble vel så mye en personlig reise i etisk forståelse og kulturell kompetanse som det rent studiefaglige. Mye ble gjort på en helt an-

nen måte, og det var stor mangel på både kunnskap og utstyr.

– Det gjør sterkt inntrykk å komme fra verdens rikeste land til et av verdens fattigste. Her er det ikke bare å ringe på en ambulanse når man trenger det! Ambulansene er få og private, finnes bare i de store byene og er noe bare de rikeste har råd til. Bor man litt avsides, må man gå i 3-4 timer med barnet på ryggen for å ta en vaksine, og kanskje oppleve at det var tomt for vaksiner den dagen – med et ullent håp om nye leveranser om en ukes tid.

Dersom en fødsel er kritisk, står ingen operasjonsstue klar til å ta barnet med keisersnitt. Det er ingen sykepenger å få om man er borte fra jobb, ingen NAV, ingen offentlig tannhelse, og medisiner er dyre. For de fleste mennesker på Madagaskar er livet hardt og strevsomt. Kontrastene til vårt liv i Norge kunne knapt vært større.

Fysisk og psykisk helse

Studentene fikk være med både på helsestasjon og fødestue, sykehus og en toby – en omsorgslandsby der man behandler både

rus og psykisk sykdom. I tobyene bor pasientene sammen med det de kaller hyrder, en slags blanding av diakoner og pleiere. Her er det ingen vaktbytter slik som i Norge. Å være hyrde er en jobb som er 24/7. Pasientene deltar også på daglige gudstjenester, der åndeutdrivelse og forbønn fra hyrdene er viktige deler av liturgien. Ut på praksisplassene hadde vi stort sett med oss en tolk som kunne engelsk, for de færreste kan snakke noe annet enn gassisk og litt fransk.

Forefallende

Mine oppgaver som veileder for sykepleierstudenter tilsvarte omtrent 50 % stilling. Det var en god opplevelse for meg personlig å hoppe litt av «hamsterhjulet» vi ofte befinner oss i her i Norge: Det er forventningene man legger på seg selv, det er familie, jobb, hus og hage, frivillig arbeid og så videre. På Madagaskar var alt dette langt unna, og når jeg hadde tid til overs, føltes det veldig givende å kunne bidra.

Sammen med en annen volontør hadde jeg strikkeklubb

for de ansatte på Lovasoa. De hadde aldri tatt i en strikkepinne før, og opplæringen foregikk på engelsk. Jeg hjalp også til i den norske skolen, både som vikarlærer og med rydding av lokalene. Skolelokalet var et stort rom som også hadde hatt funksjon som bibliotek/arkiv fra tidligere misjonsvirksomhet, så for at elevene skulle få et litt triveligere og funksjonelt rom, ble mye flyttet til et annet bygg der det faktisk er et bibliotek.

Over til Egil.

Foto og video

For min del ble hobby og interesse for foto og video det NMS så størst nytte av å bruke meg til. Jeg fikk reise rundt på mange av NMS sine prosjekter og foto-

grafere, filme og gjøre intervjuer. Hver og en av disse turene kunne vært en artikkel i seg, men jeg skal nøye meg med å fortelle fra en.

Shalom-prosjektet

Denne turen gikk til nordvestdelen av Madagaskar, sammen med Kristoffer og lederen for det som kalles Shalom-prosjektet, pastor Deyris. Vi brukte helikopter for å nå frem til steder som ikke har vei, og som ellers bare er tilgjengelig til fots eller med båt.

Å ankomme i helikopter var stor ståhei. Mange ville se på og bli tatt bilde av ved helikopteret. Piloten vår Nick overnattet i helikopteret hver natt for at ikke noen skulle

bli fristet til å pelle på noe som kunne blitt en sikkerhetsrisiko for oss på turen videre.

Områdene nord-vest har stor andel av muslimer, og kristne er i minoritet i mange av landsbyene. Her er Shalom-prosjektet viktig, fordi det bryter ned barrierene mellom islam og kristendom, forebygger hat og trakassering av kristne, gjerne gjennom bygging av skole- og helsetilbud. I tillegg hadde Kristoffer med oversettelse av Lukasevangeliet til lokaldialekten, som er for et eget språk å regne. Dette bibeloversettelsesarbeidet er noe av det vi i DELK er med å støtte.

Jesus-film samler

Hver kveld etter at mørket hadde senket seg, satte vi opp lerret og startet den batteridrevne prosjektoren vi hadde med oss. Vi visste vi hadde begrenset med lademuligheter på turen, men det viste seg at vi ikke hadde noen – for ingen av stedene vi kom til, hadde strøm eller batteri vi kunne lade med.

Hvert sted hadde vi gjennom dagen kommunisert med landsbylederne og blitt enige om ca. tidspunkt for filmvisning, som startet med å vise bilder og dronefilming fra landsbyen vi var i. Deretter gikk vi over til kveldens hovedattraksjon, nemlig Jesus-filmen som blir benyttet for evangelisering. Den er spilt inn med tale på det lokale språket, så alle skjønnte hva som ble sagt. For mange var det første gang de hørte en film på sitt morsmål, og for mange var det nok også første gang de hørte og så historien om Jesus fortalt. Til sammen på disse kveldene var det ca. tusen som fikk se og høre evangeliet forkynt via film.

Men ikke alle stedene ble filmen like godt mottatt. I landsbyen Boeny Aranta som vi var i sist, hadde vi allerede tidlig på dagen merket at det var en mer reservert holdning til oss enn i de andre landsbyene. På besøk i kirken deres ble vi fortalt at alterduken der var borte fordi noen hadde stjålet den. Flere ganger hadde kirken blitt vandalisert.

Da vi rigget til for Jesus-filmen på kvelden, var det mange som prøvde å forstyrre med høy musikk, berusede personer som snakket høyt og lo av fremvisningen, og også andre forsøk på å ødelegge for tilhørerne. Det ble imidlertid en flokk på vel 200 som ble værende for å se filmen, i en landsby med under 20 kristne.

Lite batteri

Omtrent halvveis i filmen begynte vi å få batterivarsler: Det var bare 20 % batteri igjen, sto det. Da meldingen kom for andre gang, var ikke Jesus kommet til Golgata enda. Det var helt usannsynlig at batteriet ville vare helt til filmen var slutt, så Kristoffer og jeg rådslo litt

med hverandre om hva vi kunne gjøre. Det endte med et impromptu bønnemøte. Kristoffer gikk frem for å hjelpe med å bli kvitt batteri- varslene på skjermen, og jeg satt igjen under en palme på stranda med øynene igjen og ba. Det var en enkel bønn: «Herre, la de få se din storhet i kveld. La de få se din oppstandelse og himmelfart.»

Bønnesvar

Etter en halvtimes bønnestund med øynene igjen, dro jeg kjensel på lyden av Jesu himmelfart på filmen – og så opp mot skjermen. Like etterpå stoppet prosjektor-en. Batteriet var flatt. Det hadde kommet meldinger om 10 % batteri 6–7 ganger, sa Kristoffer etterpå. Bønnen vår gikk i oppfyllelse, og det var tid for en takkebønn. Den

Hellige Ånd var til stede. De fremmøtte hadde fått se Jesu storhet!

En fantastisk tid

Vi fikk også mange fine stunder med våre gode venner familien Hansen-Ekenes. Noen med hele familien, som en uforglemmelig høstferie i regnskogen i Ranomafana, andre med en av de voksne på turer – eller bare å være sammen og synge.

På toppen av det å ta opp igjen gode vennskap, ble vi også kjent med og fikk mange nye venner, av alle årganger.

Om det ikke har vært klart allerede: Dette var en fantastisk opplevelse å gjøre sammen som ektepar, og kan varmt anbefales også for andre!

” Til sammen på disse kveldene var det ca. tusen som fikk se og høre evangeliet forkynt via film.

BERTIL ANDERSSON, TILSYNSMANN I
DELK, SKRIVER I DENNE SPALTEN OM
ULIKE PERSPEKTIVER OG TANKER SOM
ANGÅR KIRKESAMFUNNET

Å være en himmelrik etterfølger

Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem!
Matt 7,12

Hva du selv ønsker

Pleier du å skrive handleliste før du skal i butikken? Det gjør vi hjemme hos oss. Da ser vi etter hva som mangler i kjøleskap og fryseboks før vi setter oss ved kjøkkenbordet for å skrive listen.

Men se for deg en annen liste, der du skriver hva du trenger akkurat nå. Hvordan kan dine behov i hverdagen bli møtt av andre? Hvordan ønsker du at andre skal tale og handle mot deg? Hva ville stått på din ønske-liste?

- At dine foreldre ville tilby seg å være barnevakt?
- At noen ville invitere dere på middag i en travel hverdag?
- At noen ville støtte deg da du ble urettferdig anklaget?
- At noen ville besøke deg på sykehuset?
- At noen ville komme og være sammen med deg da ekteskapet gikk i oppløsning?

Tenk om menneskene rundt deg kunne skjønne dine behov – og stille

opp for deg når du trengte det aller mest. Ville ikke det være fantastisk?

Studiepermisjon

I desember 2024 til og med februar 2025 fikk jeg muligheten til å ha permisjon fra tjenesten som tilsynsman for å studere. I tillegg til å friske opp nytestamentlig gresk, brukte jeg mye tid i Bergprekenen (Matt 5–7). Studiene ga meg bedre oversikt over teksten, men også dypere innsikt i Herrens budskap til sine etterfølgere. Bibelferset som er sitert i starten, oppfatter jeg som én mulig hovedkonklusjon for Bergprekenens budskap: Det handler om svært praktisk veiledning i hvordan vi skal leve det kristne livet.

Til hvem?

Iblant har Bergprekenens lære – kanskje noe ureflektert – blitt forstått som gode leveregler for alle mennesker. Eller kanskje har vi tenkt at vi må oppfylle disse påbudene for å kunne få del i Guds rike her i verden?

Da mener jeg vi har misforstått Jesu

undervisning. I Bergprekenen taler Jesus først og fremst til sine disipler, de som samlet seg om ham (5,1). Han taler til de som allerede nå er salige. De er salige på grunnlag av Jesu død og oppstandelse. Ved tro på ham har de fått del i løftene nå, de er blitt himmelrike allerede her på jorden. I saligprisningene gratulerer Jesus sine disipler fordi det venter dem en vidunderlig arv. Derfor kan de kjenne glede og trygghet midt i fattigdom, sorg og forfølgelse. De salige vet at de en gang skal trøstes, og derfor er de som sørger, salige allerede nå (5,4).

Programtale

Så taler Jesus om hvordan en salig disippel skal forholde seg til Guds Ord (5,19). Og deretter følger Jesu programtale – til deg og meg! For gjennom troen på Kristus er vi skapt til gode gjerninger (Ef 2,10). Ja, «Kristus ga seg selv for oss for å løse oss ut fra all urett og rense oss så vi kan være hans eget folk, som med iver gjør gode gjerninger» (Tit 2,14).

Min ønskeliste kan snus – og vise meg hvordan jeg kan være til stede for mine medmennesker i hverdagen.

Med ordene *Dere er jordens salt og verdens lys*, peker Jesus derfor på hvordan vi som er hans etterfølgere skal leve i verden. I Bergprekenen får vi en praktisk veiledning i en rekke ulike emner: Hvordan regulere vårt sinne og styre våre ord, hvordan forsone oss med våre medvandrere, leve sammen i handling og gjennom tankeliv, hvordan vi skal gjengjelde hat med kjærlighet og omtanke, hvordan vi skal gi, be og faste, forvalte vår rikdom og menneskelig makt, og forholde oss til bekymringer og usikkerhet (5,21–6,34).

Her gis det virkelig konkret veiledning som dekker store områder av livet!

Slik du måler opp

Vår ønskeliste viser oss at vi har forventninger til andre. Men hva slags forventninger har vi til oss selv? «... i samme mål som dere måler opp med, skal det også måles opp til dere», sier Jesus (7,2). Hvor mye tilgivelse måler vi opp til våre medmennesker? Gir jeg andre omtrent like mye tilgivelse som jeg selv ønsker fra Herren? Vil jeg da få alt mitt tilgitt? (6,12).

Den som hører hans ord

Jesu avslutter Bergprekenen med å si at den som hører Hans ord og gjør etter dem, han er en klok mann som bygger på fjell. Det å oppfylle Guds påbud er

ikke en betingelse for å motta Guds nåde. Du er salig på grunn av det du har fått gjennom Jesus. Men en himmelrik troende følger etter Kristus ved å la Bergprekenen være konkret veiledning for livet. Slik kan våre medmennesker som ikke leser Bibelen, likevel få et glimt av hvem Herren er.

Hvordan skal vi lære dette? Svaret er i grunnen enkelt. Min ønskeliste kan snus – og vise meg hvordan jeg kan være til stede for mine medmennesker i hverdagen. Slik kan jeg ta fatt på Bergprekenens kall til etterfølgelse: «Alt dere vil ..., det skal også dere gjøre mot dem». Da kan Guds vilje begynne å skje på jorden som i himmelen (6,10).

PÅSKESALGSMESSE I BJERKELY

TEKST OG FOTO / ODD GJERPE

Når tomatplanter er robuste nok og påskeliljenes gule blomster begynner å vise seg, ja, da er det tid for påskesalgsmesse i Bjerkely kirke.

Da har noen godt voksne og trofaste kvinner allerede i nesten et år vært samlet jevnlig med ett for øye: å skaffe så mye penger som mulig til misjon. Gjennom strikking, hekling, sying og bønn om at Guds ord skal nå ut til nye folkeslag og nye generasjoner. Andre har begynt hjemme, ved å sylte, safte, bake eller male. Også de med samme mål for øye.

Så kom helgen, og med den det spørsmålet vi stiller oss hvert år: Blir det nok varer? Kommer det nok folk?

Å jo da, først kommer de ut fra hver en krok, de som har samlet eller produsert. Ferskt brød og tørket hønsegjødse, lykkehjul og fuglekasser, prim og selbuvotter, for å nevne noe.

Deretter kom folk med mer eller mindre velfylte lommebøker. Nok folk til å kjøpe det meste som var å fremby. Nok til å spise opp det meste på et velfylt langbord med nydelig mat. Til og med egg og ansjos var å se igjen! Mulig ingen prøvde kombinasjonen pølse i vaffel, men begge disse var også for salg.

Gjennom en utfordrende andakt og en auksjon med humor satt pengene relativt løst. Og resultatet? Jo, det var blide og slitne medarbeidere, barn og voksne med mye fint å ta med hjem, og ikke minst – ca. 73 000 kr til misjon.

Avskjedshelsing og velkomst på Jæren

TEKST OG FOTO / TAGE EMIL DJØSELAND

Sundag 9. mars var kyrkjelyden i Jæren menighet samla til avskjedsgudsteneste for Olaf Engestøl. Kyrkjelyden rettar ein stor takk for mange års trufast teneste. Olaf sine tankar har sett djupe spor. Kyrkja skal vera ein trygg plass for alle. I helsingar vart det trekt fram at han har gjennom stort engasjement og iver vore oppteke av å tena. Alt frå å røra i gryter til å tala, til avanserte dokument og protokollreglar og tolmodig vegleiiing med kjærleg omsorg. Etter dette var det duka for gåver, blautkake og kaffi. Me står igjen med ein stor takk for Olaf si teneste for oss, og ynskjer han, Veronika og borna Guds rike signing i det som ligg føre.

Sundagen etterpå var og ein spesiell dag. Tage Emil Djøseland vart sett inn som ny prest for Dalane og Jæren kyrkjelydar på Egersund bedehus. Det kom godt med folk frå begge, og det var ei fin innsetting ved tilsynsmannen. Alle generasjonar var representerte, til stor glede. Etter gudstenesta var det helsingar til på- og avtroppande prest. Det vart gjeve fine blomar og oppmuntringar til begge, og kloke ord om kva som må vera i fokus for ein prest. Olaf Engestøl vart takka spesielt av for tenesta si i Dalane og ynskja lukke til i ny teneste som administrasjonsleiar i DELK. Sjølve ordinasjonen for Tage Emil Djøseland vil vera i november. Me vil avslutta med eit skriftord som kom med i både tale og helsing: *For alle Guds lovnader har fått sitt ja i han. Difor seier vi og ved han vårt amen, Gud til ære (2 Kor 1,20).*

Varme helsingar frå Dalane og Jæren kyrkjelydar

Fokus på trosopplæring på Ryen

1. april arrangerte Ryenberget menighet trosopplæringskveld. Temaet var: «Levende tro i hjemmet». Linda Andernach Johannesen fra Misjonskirken var kveldens taler.

Et viktig anliggende for Linda var foreldrene sin rolle overfor barna. Det er de som tilbringer mesteparten av tiden med barna og som er de viktigste rollemodellene. Hun brukte bildet om en krakk med et sete og tre bein. Setet representerer selve målet med disippelgjøringen, nemlig en varig tro. «Beina» er de tre R-ene: *Relasjoner, Rytme og Reelle grunner til å tro.*

Relasjoner: Foreldrene er de viktigste stemmene i barnas liv, men forskning viser også at jo flere fra menigheten den unge har i livet sitt, desto større sannsynlighet er det for at den unge forblir i troen. Relasjoner bygges over tid, og vi må starte tidlig.

Rytme: Dette er gode trosvaner som bønn, bibellesning, fellesskap, tjeneste, lovsang og hvile. Barna må læres opp i disse rytmene, og de må leves ut i hjemmene.

Reelle grunner til å tro: Dette gjelder både objektive grunner, som apologetikk (trosforsvar), og subjektive grunner, der de unge selv får erfare Den treenige Gud.

Forsamlingen fikk også lære akronymet TRAIN (=trene), som en hjelp i trosopplæringen. T-en handler om Tid. Barnefamilier kan være bevisst tiden de har. Hjemmetid, morgentid, kjøretid, leggetid, ventetid og ferietid. I tiden vi har sammen med barna, kan vi, med Guds hjelp, gripe de små øyeblikkene og lage gode rutiner og rytmer i hverdagen. R-en handler om Repetisjon. A-en handler om Anerkjennelse. I-en handler om det å være Intensjonell i det vi gjør, og bokstaven N står for «Never-ending». Vi holder på med det hele livet.

Det ble en fin kveld. Forsamlingen fikk livsnær og god veiledning for hvordan man med enkle, konkrete grep kan gjøre Jesus levende for barna i hjemmet.

TEKST / LILLIAN R. HÅKONSETH OG HÅKON VALEN-SENDSTAD

KUNST OG BIBELTEKSTER

TEKST / REIDAR HVALVIK

Døperen Johannes: Han som peker på Jesus

Annibale Carracci, «Døperen Johannes bærer vitnesbyrd» (ca. 1600).

Seks måneder før julaften – den 24. juni – feirer vi St. Hans, det vil si dagen til minne om Døperen Johannes' fødsel. Bakgrunnen for datoen er det engelen sa til Maria da hun fikk budskapet om at hun skulle føde Guds sønn: «Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som de sa ikke kunne få barn, er allerede i sjetten måned.» Elisabet, mor til døperen Johannes, skulle altså føde ca. seks måneder før Maria. Derfor ble minnedagen for Johannes' fødsel satt til 24. juni.

Døperen Johannes' oppgave

Døperen Johannes spiller en sentral rolle i begynnelsen av alle evangeliene. Lukas begynner med omtalen av hans fødsel, og alle evangelistene beretter om hans omvendelsesdåp og botsforkynelse i ødemarken i Judea. Han vakte oppsikt og forhåpninger: «Folket gikk nå med forventning, og alle tenkte i sitt stille sinn at Johannes kanskje var Messias.» Men Johannes ga klar beskjed om at det ikke var tilfellet; hans oppgave var å peke på en som var mye større enn ham: «Det kommer en som er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å løse sandalremmen hans» (Luk 3,15–16).

Døperen Johannes' oppgave var å vitne om Jesus. Det blir særlig klart i begynnelsen av Johannesevangeliet der det tales om Jesus som lyset: «Et menneske sto fram, utsendt av Gud. Navnet hans var Johannes. Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, så alle skulle komme til tro ved ham. Selv var han ikke lyset, men han skulle vitne om lyset» (Joh 1,6–8). Johannes var ikke lyset, men Jesus kunne omtale ham som «en brennende og skinnende lampe» (Joh 5,35). Dette er grunnen til at mange fremstillinger av Døperen i middelalderen viser ham med en lampe eller lykt i hånden eller ved siden av seg – som i en nederlandsk bønnebok fra ca. 1440.

Detalj fra Mathias Grünewald, Isenheim-alteret (1512–1516).

Guds lam

En enda viktigere detalj i dette bokmaleriet er det lille lammet som Johannes peker på. Det henspiller på det som sies om Døperen i Johannes 1,29: «Dagen etter ser han Jesus komme gående mot seg, og han sier: 'Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd!'" Det er grunnen til at det nesten alltid finnes et lam i malerier av Døperen Johannes: Hans primære oppgave var å peke på Jesus som Guds offerlam. Derfor fremstilles han normalt også med en tydelig pekefinger, slik vi ser det i den italienske maleren Annibale Carraccis bilde «Døper Johannes bærer vitnesbyrd» (ca. 1600).

Døperen peker

Den mest berømte fremstilling av Døperens pekefinger finner vi i et stort alterbilde, kalt Isenheim-alteret, malt av den tyske kunstneren Mathias Grünewald (1512–1516). Det er tale om et såkalt alterskap der man kan åpne og lukke døren slik at ulike motiver fra Jesu liv og virke kommer til syne. Når dørene er åpne, ser man Jesu fødsel som hovedmotiv; når dørene lukkes,

er det den korsfestede Kristus som blir hovedmotivet. Det viser Kristi kropp med forferdelige sårmerker etter pisking og slag og med en ekstremt stor tornekrone på hodet. På den ene siden av korset står Jesu mor, evangelisten Johannes og Maria Magdalena. På den andre siden står Døperen Johannes. Det svarer selvsagt ikke til de historiske realitetene (Johannes var blitt halshugd lenge før), men det skal tydeliggjøre hvem Døperen talte om: Det Guds lam som bærer verdens synd, er han som ble korsfestet, han som bar vår smerte, som ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder – slik Jesaja profeterte (Jes 53,4–6). Det var han Johannes pekte på når han talte om Jesus som Guds lam.

Nederlandsk bokmaleri fra ca. 1440.

Kjærlighetens vei - en vei å gå på

28. og 29. juni er alle velkommen til Sankthansstevnet. Årets tema, Kjærlighetens vei, er hentet fra 1 Kor 13. Gjennom bibeltime, seminar og gudstjeneste får vi høre mer om denne veien fra flere forskjellige folk. Her kan du lese om to av gjestene som skal tale for oss.

TEKST / ERLING RANTRUD

Anne Lin Hynnekleiv bor i Oslo sammen med mannen sin Olav og tre barn. Hun har jobbet tre år i Laget, og denne våren trådte hun inn i stillingen som generalsekretær. Før det hadde hun 16 år i Acta og Normisjon. Anne Lin forteller om seminaret sitt:

Å elske i handling – voksenrollen i møte med den unge generasjonen

Helt siden jeg selv var ungdom, har jeg kjent et sterkt kall til å arbeide med unge mennesker – særlig innen disippelgjøring, leder trening og å bygge bro mellom generasjoner. Dette kallet har fulgt meg i snart 20 år.

Vi ser i dag en ung generasjon som er digitalt innfødte, kunnskapsrike, verdibevisste og kreative. De har store nettverk, ser verden som en lekeplass og drives av mening. De ønsker å utgjøre en forskjell. Samtidig utfordres de av en urolig verden, økonomisk usikkerhet og høye forventninger. Mange unge forteller om ensomhet og psykiske utfordringer. De søker etter det ekte og ærlige, og selv om de ofte kan virke reserverte, lengter de etter nære og dype relasjoner. Vi ser også at mange søker tro, nærhet til kirken – og flere tar imot Jesus. Det er en ny åpenhet for å leve ut sin tro, også når det koster.

Gjennom studentundersøkelsen har vi sett at mange unge kristne ønsker å leve åpent med troen sin. Men de er usikre – usikre på hva de skal si, og redde for å sære eller støte noen. Sammen med et bredt

nettverk av ungdomsorganisasjoner i Norge har vi derfor satt oss et mål. Vi drømmer om å endre statistikken. Hva om vi kan være med å se en generasjon der mer enn halvparten snakker åpent om troen sin? Og hva om vi i større grad deler tro med de som ikke enda ikke kjenner Jesus? Vi kaller det 51/8. 51 % som frimodig deler tro, og å gå fra 4 til 8 % av ungdommer som svarer på undersøkelsen som kommer fra en ikke-kristen bakgrunn.

For å få til dette må vi begynne med oss selv. Vi må skape mer rom for samtaler om tro i våre menigheter – både i smågrupper, fra talerstolen og i hverdagslivet. Vi trenger å øve på å sette ord på tro og liv, og koble forkynnelsen til det unge mennesker faktisk står i.

Vi vet at mange unge er hjemmekjære og søker etter trygge, nære voksne. Her ligger det en mulighet vi ikke må gå glipp av: Hvordan kan vi åpne våre hjem og fellesskap slik at vi bygger broer mellom generasjonene? Hvordan kan vi være menigheter der unge og voksne styrker hverandre i troen, og skape rom der trossamtaler skjer naturlig og ærlig?

Vi kan være med å forme en generasjon som lever med en ekte, modig og levende tro. Og det begynner med oss – voksne som elsker i handling.

Vi sees! Anne Lin.

Foto: Radio Sunnmøre

Hva betyr 'full av nåde og sannhet' i praksis?

Runar Landro er IMF-leder. Etter å ha vært pastor i Fredheim arena i 32 år, trådte han i fjor inn i lederrollen for en av de store misjonsorganisasjonene i Norge – Indremisjonsforbundet. Han skal ha bibeltime med overskriften *Men størst blant dem er kjærligheten*. Runar har gitt oss en liten forsmak.

Speil eller sverd?

«Før du bruker Guds Ord som et sverd, bruk det som et speil!»

Jeg vet ikke hvem som sa dette først, men det er godt sagt, og noe som har jobbet i meg selv lenge – både som forkynner og i mitt personlige kristenliv.

På en spesiell måte ble dette levende i møte med den teksten vi skal dele sammen på sommerstevnet den 28. juni. Høsten 2023 brukte jeg tre måneder på å lese, studere, grunne på – og etter hvert speile meg i 1 Kor 13. Og jeg må være så ærlig å si at jeg var glad da jeg kunne legge dette kapittelet til side for å begynne på andre deler av Guds ord.

Å være så lenge i det som gjerne omtales som «kjærlighetens høysang», ble et møte med noen av mine egne blindsoner. Bibeltroskap, kamp for sannhet, kunnskap og alt det som er honnørord i vår sammenheng – og skal være det – fikk en nødvendig justering i møte med disse innholdsrike 13 versene. Om det har ført til forandring i eget liv, må være opp til andre å si noe om. Men, for meg har det i alle fall ført til en større bevissthet om noen viktige bibelske anliggender. Hva betyr det f. eks. i praksis det som står om Jesus i Joh 1,14: «... full av nåde og sannhet...» Eller hvordan ser det ut i eget liv det Paulus skriver i Ef 4,15: «Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet, og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.»

Lesingen av 1 Kor 13 utfordret meg, og utfordrer meg fremdeles personlig på flere plan. Og det utfordrer den sammenhengen jeg er en del av. I en tid hvor tilliten til Guds ord er på vikende front, og hvor vi gjerne tydeligere enn før utfordres på hvordan bibeltroskap i praksis ser og høres ut, har diss 13 versene noe å si oss.

Jeg gleder meg til å være sammen med troende søstre og brødre som ønsker å ta Guds ord på alvor. Og jeg ber om at det jeg har fått spørsmål om å dele, kan bli til både velsignelse, utfordring og ettertanke. Men ikke minst – til en fornyet lengsel etter å la Guds ufortjente nåde og kjærlighet få sette dypere spor i eget liv.

Med broderlig og forventningsfull hilsen Runar Landro, IMF-leder.

” Vi trenger å øve på å sette ord på tro og liv, og koble forkynnelsen til det unge mennesker faktisk står i.

Møter og gudstjenester i DELK 3. og 4. kvartal 2025

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Nord	Dalane	Jæren	Dato
06.07.2025	4.s. i treenighetstiden	Matt 9,35-38	11.00		X	PJ n X	11.00	ER/BA n	11.00 *			BJH n	11.00				06.07.2025
13.07.2025	5.s. i treenighetstiden	Matt 18,12-18	11.00		11.00 X	X			11.00		OE n	11.00					13.07.2025
20.07.2025	6.s. i treenighetstiden	Mark 3,13-19	HVS n		11.00		PJ n		FAF			BJH n	MB n		OE n		20.07.2025
27.07.2025	7.s. i treenighetstiden	Mark 5,25-34	11.00		X	MA n X			11.00		11.00	BJH n					27.07.2025
03.08.2025	8.s. i treenighetstiden	Mark 12,28-34	RE n		MA n X	X			AM n			AJ n	MB n				03.08.2025
10.08.2025	9.s. i treenighetstiden	Luk 6,36-42	11.00		11.00	PJ	ER n	11.00	11.00	11.00	11.00	BJH n	11.00	HA n		TED n	10.08.2025
17.08.2025	10.s. i treenighetstiden	Mark 11,25-26	HVS n		MA	PJ n	11.00	ER n	FAF		OE n	11.00	MB n		TED n		17.08.2025
24.08.2025	11.s. i treenighetstiden	Joh 8,31-36	11.00	PJ n	11.00	11.00		11.00	11.00		JaBy n	BJH n		HA n		TED n	24.08.2025
31.08.2025	12.s. i treenighetstiden	Joh 4,27-30,39-43	HVS n		11.00	11.00	ER n	11.00	11.00 **		JaBy n	RA n	MB n		11.00	11.00	31.08.2025
07.09.2025	13.s. i treenighetstiden	Joh 15,13-17	HVS n		AJ n	PJ	11.00	ER	BA n		MA n	JaBy/BJH n	MB n	HA n			07.09.2025
14.09.2025	Vingårdss./14.s. i treenighetst.	Matt 19,27-30	11.00	MA n	11.00	11.00	ER n	11.00	11.00	OE n	11.00	BJH n	11.00		TED n		14.09.2025
21.09.2025	15.s. i treenighetstiden	Joh 15,9-12	HVS		11.00	PJ		RE n	FAF n		JaBy n	BJH n	MB n	UA n		TED n	21.09.2025
28.09.2025	16.s. i treenighetstiden	Matt 11,16-19	HVS/BA n		MA	11.00	ER n	11.00	FAF		OE n	BJH n		HA n *	11.00	TED n	28.09.2025
05.10.2025	17.s. i treenighetstiden	Mark 5,35-43	11.00		11.00	18.00	11.00		11.00		BA n	11.00	TED				05.10.2025
12.10.2025	18.s. i treenighetstiden	Mark 1,40-45	11.00	BA n	MA n	HVS n			11.00	OE n	11.00	BJH n	11.00	HA n	TED	SS n	12.10.2025
19.10.2025	19.s. i treenighetstiden	Luk 9,57-62	HVS		11.00	11.00	ER n	MA n	FAF		OE n	BJH n	MB n			TED sn	19.10.2025
26.10.2025	Bots- og bønnedag	Luk 15,11-32	11.00		MA	**		ER sn	11.00		JaBy n	BJH sn	AM sn	HA sn	11.00	11.00	26.10.2025
02.11.2025	Allehelgensdag	Luk 6,20-23	FAF n		MA	PJ 18.00	11.00	ER	UA n		OE n	BJH n	MB			TED n	02.11.2025
09.11.2025	22.s. i treenighetstiden	Luk 10,25-37	MB sn		11.00	PJ sn	HA n	11.00	TED	11.00	11.00	BJH n			OE n		09.11.2025
16.11.2025	23.s. i treenighetstiden	Matt 24,35-44	11.00		MA n	11.00		ER n	11.00		FAF n	11.00	11.00	HA n		BA	16.11.2025
23.11.2025	Domssøndag/Kristi kongedag	Joh 9,39-41	11.00	MA n	11.00	11.00	PJ n	11.00	11.00		JaBy n	RA n	MB n		TED n		23.11.2025
30.11.2025	1.s. i adventstiden	Matt 21,1-11	HVS n		BA n	PJ	11.00	ER n	FAF		MA n	BJH n	MB n	HA n		SS n	30.11.2025
07.12.2025	2.s. i adventstiden	Joh 14,1-4	ER n		11.00	11.00		11.00	FAF n		JaBy n	BJH n	MB n		AJ n		07.12.2025
14.12.2025	3.s. i adventstiden	Matt 11,2-11	13.00		MA n	PJ n	ER n	HVS n	17.00	JaBy n	11.00	11.00	MB n	HA n		TED n	14.12.2025
21.12.2025	4.s.i adventstiden	Luk 1,46-55	11.00			18.00		17.00	11.00		OE n	BJH n	11.00	HA n	11.00	11.00	21.12.2025
24.12.2025	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.00		OEng 14.00	PJ 15.00		ER 14.00	FAF 15.00						14.30	TED 14.00	24.12.2025
25.12.2025	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00		OEng n	PJ n	RE n	ER n	FAF n		HA	BJH n	MB n		TED n		25.12.2025
26.12.2025	2. juledag	Matt 2,16-23							11.00		11.00	BJH n				TED	26.12.2025
27.12.2025	3. juledag	Romjulskveld				PJ 18.15											27.12.2025
28.12.2025	Romjuls søndag	Matt 2,13-15	11.00			11.00	17.00					BJH/RA n					28.12.2025

** Misjonshuset

* Strand leirsted
** Luksefjell kapell

* I Alta

Initialer og navn

- Prester**
- BA

Bertil Andersson
- BJH

Boe Johannes Hermansen
- ER

Erling Rantrud
- FAF

Fred Arve Fahre
- HA

Henning Alsaker
- HVS

Håkon Valen-Sendstad
- MA

Morten Askjer
- MB

Mikael Bruun
- PJ

Peter Johansen
- TED

Tage Emil Djøseland

- Vikarprester**
- AJ

Andreas Johansson
- EgRe

Egil Reindal
- JRD

Jan Roald Dahlstrøm
- JaBy

Jan Bygstad
- OE

Ottar Endresen
- OEng

Olaf Engestøl
- RE

Rolf Ekenes
- RA

Ragnar Andersen
- SS

Stig Syvertsen
- UA

Ulf Asp
- AM

Arild Minnesjord

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Natverd
sn – Skriftemål og nattverd

Prester som er i arbeid sommeren 2025

- Uke 27:** PJ, ER, FAF, BJH
Uke 28: PJ
Uke 29: HVS, PJ, MB
Uke 30: HVS, MA
Uke 31: MA, MB
Uke 32: MA, ER, FAF, BJH, MB, HA, TED

Prosesser, tredreing og skjulte skatter

Emilie Minnesjord er født på Eik i Tønsberg og vokste opp i Granly menighet. Nå bor hun sammen med søsteren sin i Oslo, hører til i Ryenberget kirke, og jobber som kunst- og håndverkslærer på Abildsø gård.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Historiske Abildsø gård er noe så uvanlig som en gård midt i Oslo. Den kalles for en skolegård. Hit kommer elever som av ulike grunner trenger en praktisk skolehverdag. Formålet er å forebygge frafall fra skolen. Og her jobber Emilie.

Sløydlerer

– Jeg pleier å si at jeg er sløydlerer selv om det ikke er noe som heter det lenger. For jeg har bare trearbeid med elevene. En dag i uken har vi elever fra ungdomstrinnet, to dager i uken har vi mellomtrinnet, og så har vi også videregående-elever som kommer til oss, men de har jeg ikke så mye med å gjøre.

– Kunst og håndverk var alltid favorittfaget mitt da jeg var barn. Og helt fra jeg var bitteliten var jeg veldig glad i å lage ting. Hvis jeg fant en teip, så brukte jeg den alltid opp, fordi jeg lagde et eller annet.

– Jeg har alltid tenkt at jeg ville bruke det kreative i en yrkesvei. Så landet jeg på at jeg ville bruke det i kombinasjon med mennesker. Samtidig som jeg elsker å kunne nerde litt og holde på med mine egne prosjekter.

Emilie er utdannet lærer og jobbet seks år i vanlig skole før hun begynte å jobbe på Abildsø. Den bakgrunnen er veldig god å ha når hun møter elevene i en annen setting. I tillegg til jobben driver hun med tredreing, og finner de fineste former i trekubber.

Kreativitet og tro

Jeg spør litt om kunst og kreativitet. Hvor kommer denne interessen fra? Og hvordan passer det inn i daglig- og kristenlivet?

– Gud er den største skaperen av alle, og har laget fantastiske ting, og han vil at vi skal bruke gavene våre. Håndverkerne kommer tidlig frem i Bibelen, sier Emilie.

– Men fortsatt er jeg ikke helt sikker på hvordan den kreative veien min ser ut. Jeg har noen drømmer og tanker om hvordan ting kan se ut, men jeg er ikke helt sikker

på veien fram. Men jeg føler at Gud har lagt til rette for at jeg jobber der jeg jobber nå. Jeg elsker å være der, og det er jo ikke flust av sløydlererjobber på en gård!

– Før jeg fikk jobben, husker jeg at jeg gikk i nærheten av området der jeg bodde og drømte om å kunne ha en dreiebenk i et vedskjul eller noe for å ha et sted å jobbe med kunsten min. Men jeg turte ikke å be om det, for jeg opplevde det urealistisk. Men etter at jeg begynte å jobbe på Abildsø gård og fikk lov til å ha dreiebenken min der, og får lov til å bruke verkstedet, tenker jeg at jeg har fått bønnesvar om noe jeg ikke ba om en gang!

– Og enda bedre, for her er det også et fellesskap. Det er som om jeg har blitt ledet inn i det, og det har ordnet seg.

Disippeltreningsskole

Det er tydelig at troen betyr mye for Emilie. Og med barndom på Granly skole og kirke forteller hun at fikk et viktig og solid grunnlag. Men hun forteller også åpent om at ikke alt bare er plankekjøring.

” Jeg føler at Gud har lagt til rette for at jeg jobber der jeg jobber nå. Jeg elsker å være der, og det er jo ikke flust av sløydlererjobber på en gård!

– Når jeg tenker tilbake, tenker jeg at jeg har vært veldig heldig som har hatt gode kristne venner rundt meg i oppveksten. Samtidig husker jeg fra videregående at det ofte kunne komme en tanke om at når jeg bare får begynt på bibelskole, eller noe sånt, da skal jeg bli en god kristen. Da skal det bli bra.

Etter videregående begynte Emilie på disippeltreningsskole (DTS) i regi av Ungdom i Oppdrag i Ålesund. Her hadde de en linje med fokus på hvordan bruke sine kreative gaver, og det passet henne midt i blinken.

– Jeg var nok påvirket av min storesøster Signe som hadde gått på DTS i Mexico. (Signe er for tiden utsending i Nord-Afrika sammen med mannen Georg og barna.) Det året ble et veldig viktig år for meg og min trossreise. Det ble veldig personlig og nært å forstå at Gud kan snakke til meg! Det var formende for meg. Jeg syntes at året var så fantastisk at jeg valgte å bli igjen to år til og jobbe som frivillig.

– DTS er ganske annerledes enn DELK, men det var sunt for meg å oppleve andre trosuttrykk på den tiden.

– Jeg dro videre til Volda som student og var med i studentlaget. Men på et eller annet tidspunkt følte jeg at det ble litt mye. Du får mye ansvar i Ungdom i oppdrag, og det er hektisk. Som tjuetåring er man litt gira, og man vil mye, så når jeg spoler litt tilbake og tenker, ser jeg at den ungdomsnaivitet-en er veldig fin, men kan også bli litt slitsom.

Å lande i en menighet

– Da jeg etterhvert kom til Oslo, besøkte jeg litt ulike menigheter. Jeg er jo vokst opp i DELK, men var også glad i andre uttrykk. Men etterhvert landet jeg på Ryenberget.

– Det er nok også Signe og lillesøster Else som styrte meg hit. Det var ikke så mange unge her da, men Else og en venninne var her, og jeg følte meg alltid veldig velkommen. Og så husker jeg en gang at det var eldstevalg og jeg ble oppfordret til å være med å stemme. Da følte jeg meg veldig regnet med.

” Det er en fare for at livet blir et jag. Men man kan ikke bare vente på det neste. Livet er her og nå.

Emilie forteller om en menighet som tok dem på alvor. Både her, og i oppveksten på Granly, fikk Emilie bruke de musikalske gavene sine, og hun har spilt og sunget mye i DELK. Både alene med pianoet, eller sammen med Else som synger og spiller trompet. Hun forteller også om et Oslo som er flyktig med mange folk og ganske mye jag. Alle på samme alder er på jakt etter å finne seg noen, være med på rette stedene og lignende. På Ryenberget kunne Emilie hvile mer fra dette.

– Det er viktig med fellesskap, og å være sammen med andre i

samme livssituasjon. Ei jeg ble kjent med i kirken, tok initiativ til at vi single damene møttes og ble en gjeng. Det knyttet oss sammen.

En viktig bok

Vi kommer inn på hvordan det har vært å være singel i menighet. Man kan lett få inntrykk av at kristne setter ekteskapet så høyt at det å være singel fort kan bli et underkommunisert tema i kirken.

– Jeg tror at i alle faser av livet er det en fare for at man tenker at når jeg bare kommer meg dit, oppnår det og det, får fast jobb, kjæreste, barn, da kan livet liksom begynne.

Det er en fare for at livet blir et jag. Men man kan ikke bare vente på det neste. Livet er her og nå.

Det er en bok jeg liker veldig godt av Sam Albury. Han skriver at det er lett for single å sammenligne det verste med å være singel, med det beste med å være gift. Men det er like farlig for gifte å sammenligne det verste med å være gift, med det beste med å være singel.

Slik jeg leser boken, blir jeg veldig oppmuntret av hva som er bra med å være singel. Det er jo en myte at å være singel betyr at man ikke har noen familie, for eksempel. Jeg tror ikke vi skal tenke så smått om verdien av å være en tante, eller tett på noen andres barn i menigheten, for eksempel.

Bønn i salmestrofer

Musikken har gjort Emilie glad i både gamle salmer og nyere sanger. Hun kan oppleve å finne skjulte skatter i salmestrofer som blir bønner og følger henne over lengre tid.

– « ... se hva det er du har ment med at vi bor der vi bor» er en slik strofe. Jeg kjenner en enorm takknemlighet for å bo med Else. Det å bo med søsteren min har vært en stor velsignelse. Da er man to til å invitere eller samle folk. Men også få høre det om jeg er urimelig eller noe sånt.

– Det var en periode med mye tankevirksomhet hvor denne strofen fulgte meg og betydde mye: «Lær meg å kjenne dine tanker, og øves i å tenke dem.»

– Jeg opplever at livet ofte handler om prosesser og gradvise overganger. Ved å be denne bønnen har jeg opplevd at over tid, og nesten litt umerkelig, kunne jeg se tilbake og se et slags bønnesvar allikevel.

– *Det er prosess i håndverket ditt også.*

Hva er det gøyeste du har laget noen gang?

– Det er vanskelig å svare på. Det kan hende at det var da jeg akkurat hadde lært å dreie. Det å se lange treflis fly avgårde i luften og oppdage hvilke skatter som kom ut av trekubbene, var kjempegøy!

– Jeg er skikkelig glad i et sitat av Henri Nouwen. «Kanskje arbeider du i meg på måter jeg ikke kan føle, erfare eller forstå.» Det opplever jeg som en trygghet. Det er ikke alltid jeg føler eller forstår det, men det er så godt å tro at Gud arbeider i oss allikevel.

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Lillian Ruth Håkonseth i Østfold og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg bytter på å skrive Diakonispalten. La deg inspirere til diakoni i hverdagen!

DIAKONISPALTEN

TEKST / LILLIAN RUTH HÅKONSETH

Welcome to real life!

Jeg liker å tenke på meg selv som et ordensmenneske, men uorden rår likevel stadig vekk i Håkonseth-huset. Det er vel det som kalles «real life», særlig når man har barn. Etter over tolv år som småbarnsmamma, bør jeg vel være vant til det? Ja, kanskje, men jeg har ennå ikke lært meg å slappe av med det.

Jeg må innrømme en ting: Min stolthet og dens forakt for hverdagens skitt og rot konkurrerer stadig mot mitt ønske om å ha et åpent og gjestfritt hus. Jeg liker det ikke. Noen har en dørmatte der det står: «Ring på og vent ti minutter! Vi panikkrydder!» Det er altså ikke bare jeg som ikke har alt på stell. Jeg trenger å være ydmyk på dette området, sånn at jeg kan slappe av og ønske alle velkommen inn i vårt hjem uansett hvordan det ser ut i øyeblikket. Jeg vil så gjerne ha døren åpen på vidt gap og ønske alle varmt velkommen – helt på ekte – inn i det rotete, skitne huset mitt. Welcome to real life!

Men «real life», det uperfekte, omfatter mye mer enn tilstanden på huset mitt. Det handler om hele livet. Tør jeg å ønske flere velkommen inn i livet mitt, jeg som er et uperfekt Guds barn og trenger Guds nåde hver dag? Det er en god begynnelse å slippe folk inn i husene våre, men våger vi også å slippe folk inn i livene våre? Jeg er ikke perfekt. Jeg har ikke alt på stell. Jeg har det ikke alltid bra. Hvis jeg er åpen om disse tingene, tror jeg at det vil være lettere for andre å komme til meg med den samme, åpne holdningen. Da kan vi bære hverandres byrder og utfordre hverandre til et liv i Kristus.

Den viktigste å slippe inn i både hus og liv er Jesus. Når han ringer på, trenger han ikke vente ti minutter for at vi skal panikkrydde. Vi kan slippe ham inn med én gang og la ham hjelpe oss med ryddejobben. Welcome to real life, Jesus!

Les for barna

Forfatteren C.S. Lewis sa en gang til en jente som han syntes var blitt litt stor: En gang blir du gammel nok til å lese eventyr igjen!

Liker du å lese? Da liker du kanskje å skrive også! Kanskje du har lyst til å skrive en fortelling i sommer? Vi som lager Underveis hadde blitt kjempeglade hvis du vil sende fortellingen din, eller diktet ditt? til oss i redaksjonen. Hvem vet, kanskje fortellingen til og med kan komme på trykk! Det er fint å skrive for seg selv. Men det er skikkelig fint å skrive noe som andre kan få lese også.

Hvis du ikke har lært å skrive enda, kan du jo spørre en voksen om å skrive sammen med deg når du forteller! Og hvis du er blitt så gammel at du har glemt at det er gøy å skrive, synes vi at du skal prøve å huske det igjen.

God sommer! God lesing! Og lykke til med skrivingen.

Et fyrtårn, et hus på fjell og en båt

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Det var sommer, så det var ikke helt mørkt selv om det var natt. Men det var tåke. Om natten forsvinner alle fargene. Jeg vet ikke helt om de er borte, men de må i alle fall gjemme seg litt. For jeg har aldri sett noen farger i nattetåken på havet. Da er det grått. Grått og vått. Mørkt og hvitt på en gang.

Den lille gule fiskebåten var alene på havet (Ingen kunne se at den var gul, for den gråe tåken hadde skremt fargene bort). Havet var blikk stille. Ikke et eneste vindpust. Ikke ett måkeskrik. Ikke én stjerne lyste. Den lille gule fiskebåten visste ikke lenger hvilken retning den skulle. Skulle den dra mot sør eller nord for å komme hjem? Eller vest? Kanskje øst! Den lille gule fiskebåten hadde kompass, men hva hjelper det når du ikke vet hvor du er?

Det lille fyrtårnet sto alene på klippen sin og speidet. Alltid speiding. Alltid beredt. Alltid våken for å se etter noen. Men denne natten var det umulig å se noe som helst ute på havet. Tåken bremset lyset fra tårnet så det ikke rakk like langt som før. Det lille fyrtårnet ble litt lei seg. Det savnet den lille gule fiskebåten. Tårnet likte best når den kunne se båter, og ble litt urolig hvis de var borte. Noen båter pleide å komme til tårnet for å hvile litt. Andre pleide å blunke, blinke, tute og seile videre dit de skulle. Men de hadde sett tårnet. De visste hvor det var en trygg havn når de trengte det.

Det lille røde huset på fjellet (som ingen kunne se at var rødt) savnet båten sin også. Det lille røde huset på fjellet visste godt at båter kunne seile seg bort på havet. Men det visste også at mørket ikke kunne vare for alltid. Det visste at all tåke må lette. At lyset må lyse, og at mørket ikke kan slukke det ut. Så huset ventet. Tålmodig. Vente, vente, vente.

Men vent! Det kom en plutselig vind fra himmelen. Den feide mellom klipper, fjell, hus og tårn og fór utover mot havet. Tåken blåste bort, og mørket måtte fly. To ting skjedde på en gang. Stjernene kom til syne igjen, så den lille gule fiskebåten trodde den skjønte hvor den var. Og lyset fra det lille fyrtårnet på klippen fløy raskere enn vinden utover det store havet. Lyset rakk helt frem til den lille gule fiskebåten. Nå ble båten i alle fall helt sikker på hvor den skulle! Lyset kom fra vest, så den vendte om og seilte mot lyset som blinket jevnt og trofast.

Og akkurat da den lille gule fiskebåten rakk frem til det lille fyrtårnet på klippen og det lille røde huset på fjellet, stilnet vinden til en stille susing. Solstråler fra øst lyste sterkere enn tusen stjerner. Alle fargene kom tilbake igjen. Klarere og skarpere enn noen gang, og lyset kom med en deilig sommerdag som varte lenger enn noen av dem hadde opplevd før.

DELK-tur til Madagaskar

Sigrid og Kristoffer reiste sammen med barna Elise, Mari og Anna til Madagaskar høsten 2022 som utsendinger for DELK, NMS og Wycliffe. På Madagaskar er de utlånt til organisasjonen *Together in Bible Translation*. Sigrid arbeider med å lede oppstarten av bibel-oversettelse til gassisk tegnspråk. Kristoffer har hovedfokus på å være oversetter-konsulent for de fem språkene i Vestklyngen.

Påskan 2025 dro tolv personer på tur til Madagaskar, en flytur på drøyt 930 mil (fra Oslo til Antananarivo). Men spørsmålet er om ikke den indre mentale reisen var enda lenger.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Typisk sakalava-hus på Vestkysten.

Typisk hus på høylandet.

Gjennom bussvinduet

Ytterjakka måtte fort av, og gjennom bussvinduet kunne vi se den ene gateselgeren etter den andre. Ganske mange av husene kommuniserte «lav standard». Trafikk og mange hull i veien gjorde at en snittfart på 40 km/h var å betrakte som meget høy. Bussturene var strabasiøse og lange.

Men Madagaskar ligner jo på Norge!

Byen Antsirabé ble grunnlagt av misjonær Thorkild Rosaas fra Evje. Gateadressen til Kultur- og kompetansesenteret Lovasoa er «Stavanger-gata». Gudstjenesteliturgen i FLM (Fiangonana Loterana Malagasy – Den gassisk-lutherske kirke) bærer umiskjennelig preg av norsk lutherdom, bl.a. ved at den har både inngangsbønn og utgangsbønn. Ikke få av salmene som synges

På Madagaskar støtter DELK i 2025 og i samarbeid med NMS og Wycliffe følgende prosjekter økonomisk og med forbønn:

- Lønnsmidler til Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes på 700 000 kr (som utgjør ca 2/3 av de totale kostnadene for å «holde dem i drift» (lønn, husleie, skolepenger for barna, bil osv).
- Prosjektmidler til bibel-oversettelse av fem språk i «Vestklyngen» på 250 000 kr. Disse språkene er vezo, sakalava menabé, sakalava mitsinjo, sakalava bemazava og *kananga.

har melodier som ble brukt og brukes i Norge. Det er mange gode frukter av over 150 års norsk og evangelieforkynnende nærvær på Madagaskar. FLM driver f.eks. hele sju skoler for totalt 600 døve, mens det offentlige systemet driver null slike skoler.

Vi var visst ikke helt like på innsiden likevel

Helt plutselig og midt i gudstjenesten var et titalls personer i hvite kapper fra vekkellesbevegelsen (også kalt hyrdebevegelsen) i FLM oppstilt i koret. De ropte før de gikk ned langs kirkegangen og bad for alle som rakk opp hånda. Bevegelsen driver med mye omsorgsarbeid og ikke minst: utdrivelse av demoner. Problemet – for sekulært påvirkede nordmenn – med dette er at det virker. Menigheter med tett forhold til bevegelsen ser også ut til å være de som tør å påtale korrupsjon tydeligst.

På det gassiske høylandet bor merina-folket, de som i løpet av 1800-tallet erobret hele øya og innførte språket sitt som nasjonalt språk. En stor del av merina-folket er både kristne og praktiserer tradisjonell gassisk religion samtidig. «Vi er synkretister» (religionsblan-

dere), opplyste en av guidene våre. Graden av religionsblanding varierer nok fra kirkesamfunn til kirkesamfunn og fra individ til individ.

På vestkysten bor sakalavaene. Både klima og byggestil skiller seg mye fra høylandet. I tillegg til følelsen av å bli behandlet som noe litt laverestående. Her har islam større plass, og er på økende front. Mange praktiserer såkalt folke-islam, en blanding av lokale religioner og islam. Shalom (FLMs arbeid overfor de muslimske gruppene) arrangerer nå tre-måneders kurs for kristne om islam og hvordan de kan vitne om Jesus. I tillegg arrangeres det felles tre-dagers samlinger for muslimer og kristne. En må jo kunne leve sammen i samme landsby! Dette bygger tillit, og mange muslimer har blitt døpt. Men hva kan skje dersom Gud begynner å snakke sakalava?

Tenk om du søndag etter søndag måtte høre bibel og prekener på islandske eller nederlandsk. Kanskje du hadde mistet konsentrasjonen og ikke fått med deg noe særlig?

På et språk vi forstår og som taler til hjertet

Da Gud ble menneske, begynte han ikke snakke et «universalspråk», men

heller slik det jødiske folk snakket i Israel den gang. På pinsedag i Jerusalem viste Gud at oversettelse til morsmål er ønskelig. Derfor er utsendingene våre engasjert i oversettelse til de fem språkene i Vestklyngen (Kristoffer) og til gassisk tegnspråk (Sigrid).

Kanskje er vi mer like på innsiden enn vi trodde?

Etter gudstjenesten på 1. påskedag ble vi invitert til en gassisk prestefamilie. Vi spurte om hvordan det har seg at andelen muslimer øker, mens kristne ikke gjør det. Dessuten hadde vi skjont at FLM strevde med å holde på ungdommene sine. Presten svarte oss med å si at engelen i grava sa til kvinnene at de skulle skynde seg å fortelle, og at det er et budskap til helt vanlig kristne. Det å sette helt vanlige kristne – helt fra de er barn – i stand til å fortelle evangeliet om Jesus er nøkkelen.

Kona hans hadde så et spørsmål til oss: Hun var så glad for at evangeliet kom til Madagaskar fra Norge, men hun hadde hørt rykter om tilbakegang for evangeliet i Norge. Hvilke tanker hadde vi som var på DELK-tur om dette?

Leirsommer for barn og ungdom

Bli med på leir i sommer! Lillian og Benjamin, lederne for DELK Barn og familie og DELK Ung, forteller her om sommerens store høydepunkt.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTERUD

Mange mennesker forteller historier om hvordan kristne leirer har vært en kjempe-viktig del av trosreisen deres. For

noen er leir omtrent det eneste stedet de møter kristen tro i oppveksten. For andre er leir en eneste stor bekreftelse på at de helliges samfunn er noe virkelig og ekte.

Og uansett hvor mye eller lite man går i kirken til vanlig, viser det seg at leir er en av de viktigste faktorene for å fortsette i livet i kirken gjennom oppveksten.

Årets DELK-barneleir blir også i år på vakre Solåsen. Barn født 2012–2015 er hjertelig velkommen! Barna kan glede seg til fire dager med morsomme aktiviteter som bading, padling, vannsklie, fotball, klatring, diamantmaling og mye mer. Det blir også bibelundervisning, lovsang, bønn, misjonsfokus og rom for de gode samtalene. Underholdningskveld er for mange et høydepunkt på leir. Maten på Solåsen er upåklagelig, og kiosk er alltid populært.

Mange kristne voksne i dag ser tilbake på kristne leirer som noe som har betydd mye for dem i oppveksten. Leir er en tid for vekst og morsomme opplevelser. På leir skapes det minner for livet. Det er også en tid for åndelig påfyll og godt fellesskap. Det er mye som skjer i og mellom mennesker når man flere dager i strekk bor og spiser sammen, leker og lærer sammen, og ber og tilber sammen. På leir knytter man vennskap med andre barn og med ungdoms- og voksenledere, på tvers av menigheter.

Er du en voksen som kan tenke seg å bidra som leder på leir? Vi trenger en god gjeng som kan bidra både praktisk og sosialt gjennom leiren. Kan-skje du ikke kan alle dager og netter, men har en dag eller et par ettermiddager ledige? Ta kontakt om du kan bidra.

Vi gleder oss til å ta imot og bli bedre kjent med akkurat ditt barn. Vi gleder oss til å skape minner for livet.

Lillian R. Håkonseth
Leder for barne- og familiearbeidet i DELK

Bli med på Kvitsund, 23.–27. juni

Er du klar for en uke du sent vil glemme? Da må du bli med på Kvitsund Sommerleir 2025 i vakre Kviteseid! Fra 23.–27. juni samles ungdom fra hele DELK – fra deg som nettopp er ferdig med 8. klasse til deg som avslutter videregående – til fem dager med tro, fellesskap og ekte sommerglede.

Leiren er en plass der du kan være deg selv, finne nye venner, stille store spørsmål og henge med andre kristne ungdommer. Årets tema er Jordens salt – kristen i verden, og gjennom

bibeltimer, lovsang, seminarer og samtaler vil vi utforske hva vi som kristne er kalt til og hvordan vi får hjelp til å leve ut dette kallet.

Det blir fullt av actionfylte aktiviteter, kreativ utfoldelse, kaféhygge, zalosklie, show og ikke minst bibelsmugling siste natt!

Dette vil du ikke gå glipp av. Gå inn på Delkung.no for å finne all info – og meld deg på Kvitsund!

Ps: påmeldingsfrist er 16.juni.

Sankthansstevnet UNG 28.–29. juni

Bli med på Sankthansstevnet på Torp konferansesenter – et familiestevne med eget ungdomsopplegg! Det blir ungdomsrom, teltcamp, aktiviteter, ungdomsmøte lørdag kveld og selvfølgelig den klassiske fotballkampen mot lederne.

Årets tema er «Kjærlighetens vei» fra 1 Kor 13 – relevant, ekte og utfordrende. Helga byr på bibeltimer, fotball, DELKs sommerleker, bål og mye sosialt.

Lørdag kveld blir det ungdomsmøte med tale fra Anne Lin Hynnekleiv etterfulgt av pizzakveld og kveldsaktiviteter ute og inne. Søndag starter med frokost, fortsetter med gudstjeneste og avsluttes med misjonsmøte med bidrag av ungdom.

Meld deg på nå for å sikre teltplass, pizza og frokost – og bli med på en helg fylt med tro, generasjonsfellesskap og sommerglede! Les mer og meld deg på via delkung.no!

Benjamin Andersson
Leder for DELK Ung

En skole med himmel over?

Ryenberget skole har fått kjerneverdiene sine fra Bibelen: Klokskap, begeistring og omtanke.

TEKST / LENE FOSSER MINGE, REKTOR

I fjor bidro elever, foreldre og medarbeidere til å skape økt, felles forståelse for hvordan kjerneverdiene kan prege skolen og samarbeidet mellom hjem og skole. Resultatet ble verdiplakaten, som henger i alle klasserom og er delt med alle hjemmene. Plakaten beskriver tydelige forventninger til elever, foreldre og medarbeidere – og kan, når vi bruker den klokt, bidra til at vi blir mer bevisst våre egne roller som bidragsyttere til fellesskapet.

” **Plakaten beskriver tydelige forventninger til elever, foreldre og medarbeidere.**

Denne våren jakter vi på kjennetegn på at verdiene preger oss. Bildene til høyre viser noen eksempler på ønsket praksis: Her er **klokskap** blant elever som bidrar til egen og andres læring. Her er **begeistring** blant foreldre som interesserer seg for skolehverdagen, fremsnakker skolen og egne og andres barn – og her er **omtanke** blant medarbeidere som er synlige voksne som skaper trygghet og verdsetter ulikheter.

Læreplanens overordnede del beskriver effekten av godt samarbeid, og påpeker at skolen må gi tydelig uttrykk for hva den skal og kan tilby, og hva som forventes av hjemmet. DELK-skolenes unike ressurs er menigheten som skoleeier. På Ryenberget erfarer vi nå at «Middag og kor» besøkes av stadig flere familier, at hver tredje elev velger konfirmasjon i DELK, og at det er folksomt på ungdomsklubben «Oljeberget». Mennesker bygger relasjoner til hverandre – og til Jesus.

Vi fortsetter jakten på klokskap, begeistring og omtanke på Ryenberget, og ser med forventning fram til fortsatt godt samarbeid mellom hjem, skole og menighet – slik at vi kan kjennetegnes av å være en skole med himmel over.

Klokskap

En felles forventning er at elever bidrar til egen og andres læring. Aktivt samarbeid mellom barnetrinn og ungdomsskole i litteraturuka er et eksempel på ønsket praksis.

Begeistring

En felles forventning er at de voksne hjemme interesserer seg for skolehverdagen, fremsnakker skolen, egne og andres barn. Aktiv deltakelse på elev- og foreldremøtet på ungdomstrinnet er et eksempel på ønsket praksis.

Omtanke

En felles forventning er at de voksne på skolen er synlige voksne som skaper trygghet og verdsetter ulikheter. Engasjerte medarbeidere som kjøper skolegenserne som elevrådet har designet, er et eksempel på ønsket praksis.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

DELK Together i ny utgave

I flere ti-år har DELK-skolene hatt felles skolestevne hvert tredje år, for 5.-10. trinn. Da har vi vekslet på å være i Oslo, Vestfold og Telemark – gjerne på et idrettsanlegg, med fotball-turnering og andre aktiviteter.

Fra og med dette skoleåret ønsket rektorene å gjøre noen endringer. Nå skal DELK Together være bare for 8. trinn, men hvert år.

Tirsdag 29. april, en vårdag med godt, varmt vær, var rundt 90 åttendeklassinger med kontaktlærere samlet til stevne på Aarholt-tunet gjestegård i Stokke i Vestfold.

Etter en oppstartsamling med andakt ved Skauen-prest Fred Arve Fahre og DELK Ung-info ved Benjamin Andersson (på video) var det klart for ulike aktiviteter. Før lunsj var det delt inn i åtte grupper som ble utfordret til ulike samarbeidsoppgaver.

Til lunsj ble det servert deilig grønnsakssuppe – med og uten kjøtt.

Så var det inndeling i nye grupper, denne gangen i tre store grupper som skulle rullere på disse aktivitetene: svevebane / 150 m lang zipline, pil og bue, dyrekos med kaniner, marsvin, høner, haner, sauer og lam. Og innimellom ble det tid til å utforske en Tarzanløype.

Dette frister til gjentakelse neste år!

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

**Menigheter, kirker,
prester og eldste
Bergen, DELK-kirken**

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Telefon: 95 29 55 54
Andreas Bjerre Nielsen, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste
Telefon: 45 04 33 19

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Tage Emil Djøseland, prest
Telefon: 99 43 73 51
E-post: tage.emil.djoeseland@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Leif Skåra, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Svein Ole Daltveit, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Rina Husby, diakon
Tore Slettvik, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Lillian Håkonseth, diakon
Ole Thore Degnes, eldste

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Tage Emil Djøseland, prest
Telefon: 99 43 73 51
E-post: tage.emil.djoeseland@delk.no
Stig Syvertsen, eldste
Anfinn Valland, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Ulf Asp, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauenskole.no

Tønsberg: Granly skole

Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

**Ektepar med barn som er kristent
fagpersonell i Nord-Afrika.**

E-post til utsendingene sendes via
andreas.johansson@delk.no

**Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.**

E-post: obarlaup@gmail.com

**Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes
Madagaskar via NMS og Wycliffe.**

E-post: khe@delk.no

MIN SANG

Is He Worthy?

Do you feel the world is broken? – We do
Do you feel the shadows deepen? – We do
But do you know that all the dark won't
Stop the light from getting through? – We do
Do you wish that you could see it all made new? – We do

Is all creation groaning? – It is
Is a new creation coming? – It is
Is the glory of the Lord to be the light within our midst? – It is
Is it good that we remind ourselves of this? – It is

Is anyone worthy? Is anyone whole?
Is anyone able to break the seal and open the scroll?
The Lion of Judah who conquered the grave
He is David's root and the Lamb who died to ransom the slave
Is He worthy? Is He worthy? Of all blessing and honor and glory?
Is He worthy of this? He is!

Does the Father truly love us? – He does
Does the Spirit move among us? – He does
And does Jesus, our Messiah
hold forever those He loves? – He does
Does our God intend to dwell again with us? – He does

Is anyone worthy? Is anyone whole?
Is anyone able to break the seal and open the scroll?
The Lion of Judah who conquered the grave
He is David's root and the Lamb who died to ransom the slave.

From every people and tribe, every nation and tongue
He has made us a kingdom and priests to God
to reign with the Son.
Is He worthy? Is He worthy? Of all blessing and honor and glory?

He is!

ERLING RANTRUD

Denne gangen fikk redaktøren lyst til å gripe mikrofonen og fortelle om en sang som har betydd mye for meg. Det er en engelsk sang som ikke er oversatt til norsk, så vidt jeg vet.

Sangen «Is He Worthy?» av Andrew Peterson og Ben Shive (2018) er nærmest som en liturgi, med spørsmål og menighetssvar, bekjennelse og lovprisning. Den åpner med spørsmålet: Kan dere kjenne at verden er ødelagt? Og alle svarer: Det gjør vi. Men den snur straks fra dystrehet til håp med spørsmålene: «Men vet dere at mørket ikke kan stoppe lyset fra å slippe igjennom? Skulle dere ønske at dere kunne se alt skapt på nytt? Og alle svarer: Det gjør vi!

Det mektige refrenget er nærmest ordrett sitert fra Johannes åpenbaring:

«Da så jeg en mektig engel som ropte med høy røst: «Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene?» Men verken i himmelen eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller se i den. Da gråt jeg sårt, fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den. Men en av de eldste sa til meg: «Gråt ikke! For løven av Judas stamme, Davids rotskudd, har seiret og kan åpne boken og de sju seglene.» De ropte med høy røst: Verdig er Lammet som ble slaktet, verdig til å få all makt og rikdom, visdom og styrke, ære og pris og takk.»

Johannes' åpenbaring 5,2-5;12

Sangen har vist meg hvordan vi ved å bekjenne Bibelens sannheter sammen i sang, får både trøst, tro og takknemlighet i en vanskelig verden.

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Levi Andreas Askjem, Undrumsdal	31.10.2024	16.03.2025	Bjerkely
Innmeldte: 2			

Døde	Født	Død	Menighet
Inger Lise Ringsevjen Bakken, Ulefoss	1943	07.09.2024	Telemark
Johan Aas, Revetal	1947	25.01.2025	Bjerkely
Grete Hasle, Tønsberg	1938	28.02.2025	Horten
Bjarne Gunnar Abrahamsen, Andebu	1937	27.03.2025	Bjerkely
Gerd-Marie Fevang, Sandefjord	1933	31.03.2025	Moe
Utmeldte: 7			

Nytt fra hovedstyret

På møte i hovedstyret 11. mars ble det

- orientert om barne- og familiearbeidet ved Lillian Håkonseth
- gjennomgått årsregnskap for 2024
- drøftet kapitalplassering i DELK
- vedtatt vedtektsmal for menighetsplanter
- drøftet situasjonen med rekruttering av eldste i menighetene
- vedtatt tilsetting av Benjamin Andersson i fast 40 % stilling som leder av DELK Ung fra 1. august

På møte i hovedstyret helgen 25. og 26. april ble det

- gjennomgått strategidokument for 2022–2027 og gjort oppdateringer i handlingsplan
- vedtatt tilsetting av Emil Simonsen som prest i Østfold menighet og ungdomsprest i Bjerkely menighet
- gjennomgått årsrapport fra menighetene

- vurdert medlemskap og støtte til organisasjoner

- vurdert DELKs deltakelse i internasjonale nettverk

På møte i lærerådet 6. mai ble det

- gjennomgått årsrapport fra menighetene

- vurdert DELKs deltakelse i internasjonale nettverk
- gitt innspill til arbeid med verdidokument for DELK

- gitt høringsuttalelse til revidert formålsbestemmelsene for DELK-skolene

- godkjent alternativ plassering av trosbekjennelsen i høymessen, vedtatt liturgi for hverdagsmesse og vedtatt forkortet nattverdliturgi til spesielle anledninger

- vurdert medlemskap i organisasjoner

Olaf Engestøl, administrasjonsleder

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps #574554 – DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. prestetjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med og uten skattefradrag: 3000.24.91210

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000.23.00512
Bjerkely menighet: 3000.36.24249
Dalane menighet: 3270.67.09796
DELK Nord menighet: 4750.73.13201
Granly menighet: 3000.63.24475
Horten menighet: 2801.46.83994
Kristiansand menighet: 3000.33.98095
Jæren menighet DELK: 3000.52.01612
Moe menighet: 3000.24.20259
Nore menighet: 2351.72.09147
Ryenberget menighet: 6011.05.64719
Sotra menighet: 3470.66.20984
Telemark menighet: 2801.31.96763
Østfold menighet: 3000.26.70832

Sankthansstevnet 2025

TORP KONFERANSESENER 28.–29. JUNI

FELLESPROGRAM

Lørdag 28. juni

- 10.00 Åpning av stevnet – velkommen
- 10.15–11.00 Bibeltime
- 11.00–11.30 Pause
- 11.30–12.15 Bibeltime
- 12.15 Informasjon
- 12.30 Lunsj – fra kiosk eller medbragt
- 13.30 Familieaktiviteter
DELKs sommerleker, fotballkamp/volleyball, rebus/natursti
- 15.30–16.30 Seminar
- 16.00 Varmer griller for medbragt mat
- 17.30–19.00 Familiemøte med påfølgende samling for storfamilien
- 20.30 Ungdomsmøte

Søndag 29. juni

- 10.50 Søndagsskole for barna
- 11.00 Gudstjeneste m. nattverd
- 13.00 Middag – forhåndsbestilt
- Varmer griller for medbragt mat
- Misjonsmøte

Det kan forekomme endringer i programmet.

TEMASAMLINGER

Lørdag kl. 10.15 og 11.30

Bibeltimer: «Men størst blant dem er kjærligheten»
Runar Landro, leder Indremisjonsforbundet

Lørdag kl. 10.00

Formiddagssamling for barn: «Han elsket oss først»
Lillian Håkonseth, leder for barne- og familiearbeidet i DELK, og Reidun Bugge, fra Bjerkely menighet

Lørdag kl. 15.30

Seminar: «Å elske i handling – voksenrollen i møte med den unge generasjonen»
Anne Lin Hynnekleiv, generalsekretær i Laget (NKSS)

Lørdag 17.30

Familiemøte: «Da jeg var barn ...»
Sigrid Hansen-Ekenes, DELK-utsending til Madagaskar

Lørdag 20.30

Ungdomsmøte: «Hva er egentlig ekte kjærlighet?»
Anne Lin Hynnekleiv, generalsekretær i Laget (NKSS)

Søndag 11.00

Gudstjeneste m. nattverd
Bertil Andersson, tilsynsmann, og Kristoffer Hansen-Ekenes, DELK-utsending til Madagaskar

Søndag 15.00

Misjonsmøte: «For Kristi kjærlighet tvinger oss»
Tale ved Georg, DELK-utsending til Nord-Afrika.
Møtepunkt med tre enheter av DELK-utsendinger

UNGDOM

Torp konferansesenter har flotte lokaler som gir en fin ramme for møter og gode samvær for ungdommen. Det er flotte uteområder til aktiviteter, lek og moro. Det er mulig å campe i telt på området.

SANKTHANSORMEN barnefestival

Vi ønsker at Sankthansstevnet skal være en god møteplass for barnefamilieene. Barna ønskes velkommen til et eget program med samlinger, hoppeslott og mange gøyale aktiviteter begge dagene. Mer informasjon på nettsiden.

SJEKK UT OPPDATERT INFORMASJON
PÅ WWW.DELK.NO/STEVNE

Gave til Underveis?

Støtt Underveis sine utgivelser med en gave på Vipps:

113797

Du kan scanne koden og gi et valgfritt beløp

Takk for gaven!

• KJÆRLIGHETENS VEI •

Velkommen til Sankthansstevnet 2025!

Helgen 28.–29. juni ønsker vi alle velkommen til årets Sankthansstevne på Torp konferansesenter i Sandefjord. Vi ønsker å se mange generasjoner i DELK-familien disse dagene, slik at vi kan styrke relasjoner, vennskap og kanskje bli kjent med enda flere. Nytt av året er DELKs sommerleker – som går av stabelen lørdag formiddag.

Kjærlighetens vei er tema for stevnet – og er hentet fra 1 Kor 13. Bibeltimer og flere andre samlinger har fått tema fra denne teksten. Vi håper på gode møteplasser, inspirerende

forkynnelse, undervisning, bønn og lovsang. Vi tror disse dagene kan bli til velsignelse for den enkelte og for fellesskapene våre. Hjertelig velkommen!

Bertil Andersson
tilsynsmann

Elisabeth Fehn Olsen
leder i programkomiteen

DELK